

Op vakantie NAAAR VROEGER

Elk jaar naar Center Parcs of dat ene Franse dorpje, waar de tijd al dertig jaar stilstaat. Deze moeders doen de vakanties uit hun jeugd dunnetjes over met hun eigen gezin.

TEKST ALBERTINE OTTEN FOTOGRAFIE BONNITA POSTMA MET DANK AAN VERREREIZENMETKINDENEN.NL

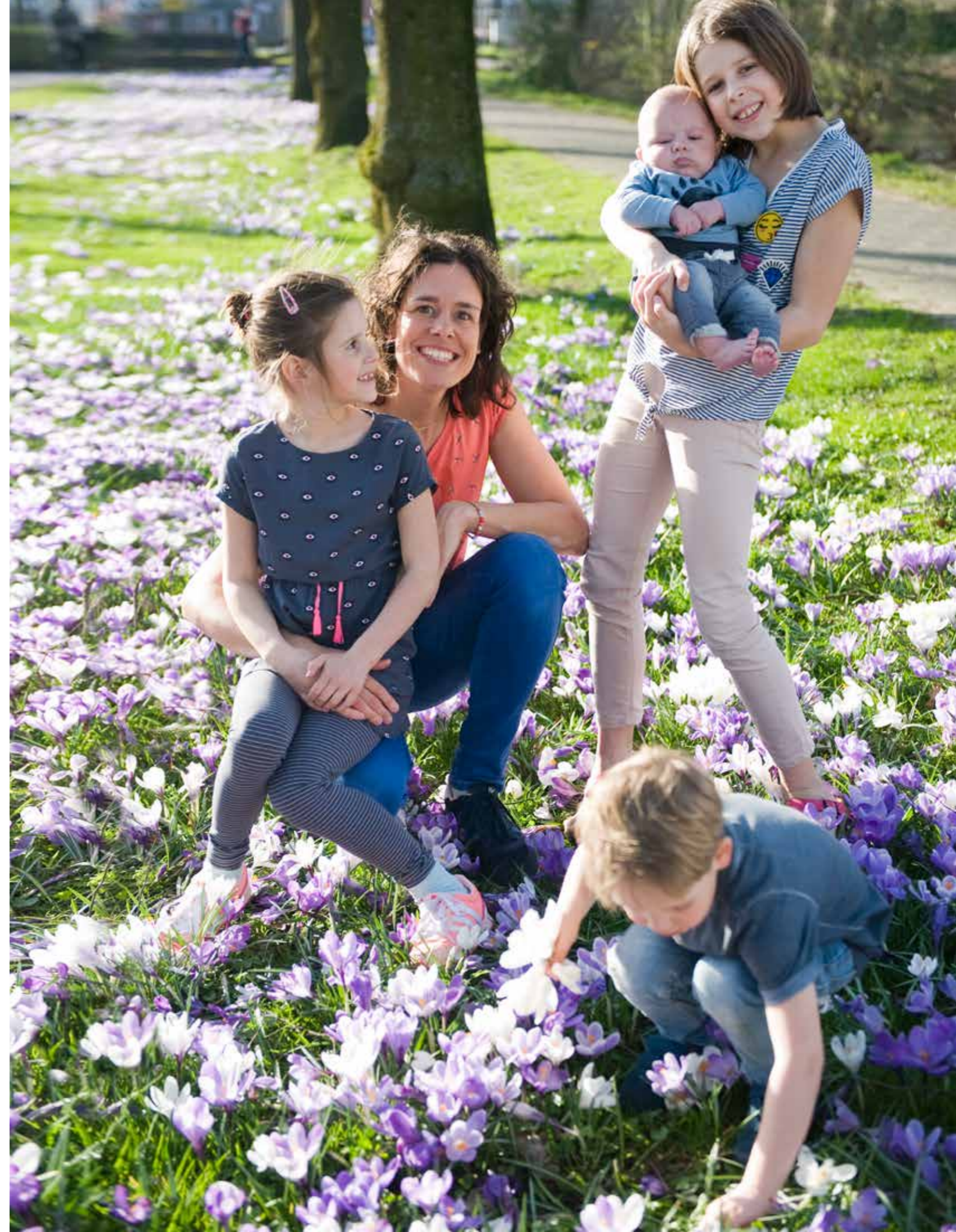
Ik wil onze vier kinderen óók de wereld laten zien

ARIEN BOSCH (38) heeft een relatie met **MATTHIJS (42)** en is moeder van **MADIELIEF (9)**, **SUZE (7)**, **JIP (3)** en **MAAS (7 WEKEN)**. Ze zijn het hele jaar bezig met landkaarten en *Lonely Planets*. Dat vakantie avontuur betekent, werd ze met de paplepel ingegeven.

STERRENHEMEL 'Ik was zestien toen ik voor het eerst een tornado zag. Met mijn ouders en zusje drukte ik mijn gezicht tegen het raam van onze auto, omdat ik niets van het natuurspektakel wilde missen. Die vakantie waren we gevlogen op Marrakech, om van daaruit de vier koningssteden in Marokko te bezichtigen. Ik herinner me de zinderende hitte. Met een handdoek openden we de portieren van onze auto, omdat we anders onze handen zouden verbranden. We sliepen op het balkon van ons huisje onder de sterrenhemel. 's Ochtends werden we gewekt door het ochtendgebed en de zoete geur van specerijen.

RONDTREKKEN De vakanties uit mijn jeugd stonden gelijk aan avontuur. Mijn ouders namen ons mee naar landen die in die tijd niet voor de hand lagen als vakantiebestemming. Terwijl mijn vriendinnen aan het strand in Frankrijk lagen, fietsten wij langs steile kliffen in Ierland of voeren we over fjorden in Noorwegen. We trokken rond om zo veel mogelijk te zien. Ik weet nog dat mijn zusje en ik op zoek gingen naar het monster van Loch Ness in Schotland. In die tijd werd mijn nieuwsgierigheid naar andere landen geprikkeld en nam ik me voor om nog veel meer van de wereld te zien. En zo geschiedde. Mijn vriend en ik kenden elkaar nog geen half jaar toen we samen vertrokken naar China en Sumatra. Hij komt ook uit een reislustige familie. Toen Madelief werd geboren, besloten we om snel weer een bijzondere reis te maken.

OP SAFARI Onze dochter was ruim anderhalf toen we haar meenamen naar Zuid-Afrika. Op reisdagen deed ze haar middagslaapje in de auto en als we langer op een plek verbleven, gingen we 's ochtends op pad, zodat ze in de middag haar dutje kon doen. We gingen op safari, bezochten een krokodillenfarm en liepen met Madelief in een draagzak door de Drakensbergen. Een olifant zien vond Madelief net zo interessant als pootjebaden in een kreek. Zelfs nu we vier kinderen hebben, voel ik nog altijd de behoefte om ze de wereld te laten zien. Ik wil hun nieuwsgierigheid prikkelen, zodat ze een open, onbevooroordeelde blik op de wereld krijgen. Zo zijn we meerdere keren met ons gezin naar Thailand geweest. Natuurlijk gaat er weleens iets mis. Zo werd ik in Sri Lanka gebeten door een straathond. Toch is dat niets vergeleken met de prachtige ervaringen die we als reizend gezin opdoen.' →

Als ik mijn dochters daar zie lopen, denk ik aan vroeger

JENNEKE SCHOOK (31) is getrouwd met **SJOERD (34)** en moeder van **LIV (4)** en **LOÏS (1,5)**. Twee keer per jaar gaan ze naar een idyllisch dorp in de Provence, waar ze als klein meisje al kwam.

THUISKOMEN Als we van de snelweg komen en steeds verder doordringen in de Provence, begint bij mij het feest der herkenning. Het gebied wordt groener en de bergen, wijnvelden en kerktorens in de verte geven me het gevoel van thuiskomen. Langs de weg naar ons vertrouwde dorp staan indrukwekkende lindebomen. Als ik het handjevol winkels en de pizzeria in de dorpsstraat zie, weet ik dat we er bijna zijn.

SLUIPROUTES Ik was negen maanden oud toen mijn ouders mij voor het eerst meenamen naar het huisje in de Provence. Ze huurden de woning van kennissen en kwamen er al ruim tien jaar. Vaak verbleven we er in de herfst, terwijl het landschap rood kleurde. Ik herinner me de schaduw van de bomen, het bijzondere licht en het riviertje dat door de achtertuin stroomde. Samen met mijn twee oudere zussen en de kinderen van vrienden van mijn ouders speelde ik buiten of we renden met onze walkietalkies door de smalle straten in het dorp. We kenden alle sluiproutes en waren uren zoet met onze spelletjes. Terwijl mijn ouders 's avonds natafelden, speelden wij boven verstoppertje in het donker, terwijl we eigenlijk moesten slapen. Dertig jaar later ben ik zelf moeder van twee dochters. In de maanden mei, juni en september huren mijn ouders nog altijd een huis in hetzelfde dorp, waar de tijd stil lijkt te staan. Ik en mijn zussen komen zo vaak mogelijk aanwaaien, vaak twee keer per jaar.

WIJNPROEVEN Met de kinderen maken we de wandelingen uit mijn jeugd. Ik heb meerdere herkenningspunten, zoals twee enorme walnotenbomen, een bijzondere berg en de witte rotsstenen, die me doen denken aan vroeger. Liv was net als ik negen maanden toen we haar voor het eerst meenamen. De autorit van twaalf uur viel tegen en we moesten onze draai vinden met haar slaapjes en regelmaat. Nu laten we de kinderen mee-eten tijdens het voorgerecht en brengen we ze daarna naar bed, zodat we uitgebreid met de familie kunnen dineren. Overdag bezoeken we lokale markten, gaan we naar een wijnproeverij – waar de kleintjes druivensap drinken – of lunchen we ergens. Als ik Liv en Loïs door het dorp zie lopen, denk ik aan vroeger. Dan zie ik mezelf onbezorgd rennen, hand in hand met mijn zussen. Ik hoop dat mijn dochters zich net zo gelukkig voelen als ik toen. →

Zelfs overgrootmoeder van 94 gaat mee

LAURA SCHOLTE (37) is getrouwd met **IAN (39)** en moeder van **INDY (9)**, **MATTHEW (8)**, **LYNN (6)** en **KYRA (1)**. Opa, oma, tantes, ooms, nichtjes, neefjes: iedereen gaat elk jaar mee naar het vertrouwde Center Parcs.

DENNENGEUR EN CHLOOR 'Ik herinner me dat ik als klein meisje de kluisdeurtjes naast het tropisch zwembad van Center Parcs afgang, op zoek naar muntjes. Dolblij was ik, als ik er één vond. Wat ik toen nog niet wist, was dat mijn vader de muntjes voor me achterliet. Dat doe ik nu ook voor mijn kinderen. Ik was vier weken toen ik voor het eerst met mijn ouders naar een Center Parcs-huisje ging. Ons gezin had er een gewoonte van gemaakt om elk jaar naar het vakantiepark te gaan. Mijn vroegste herinneringen daaraan zijn sfeervolle vlagen: de wollen gordijnen voor de ramen van de bungalows, de geur van dennenbos – vermengd met chloor naarmate je dichterbij het zwemparadijs kwam – en het geluid van vogels en de wildwaterbaan.

HUWELIJSREIS Omdat we met vijf kinderen waren, was er altijd wel iets te doen. We speelden rummikub of kwartet op regenachtige dagen en als de zon scheen, deden we mee aan tennis- en badmintonwedstrijden tegen andere gezinnen. 's Nachts sliepen we met elkaar in stapelbedden. Een feest, omdat we thuis allemaal een eigen kamer hadden. De vakanties betekenden veel voor me, waardoor ik ook toen ik ouder werd elk jaar bleef meegaan met mijn ouders. Zelfs mijn huwelijksreis ging naar Center Parcs. Mijn man is geboren op de Filipijnen, dus ik grapte: "Ik zal eens laten zien hoe wij hier in Nederland de tropen nabootsen!" Gelukkig was hij net zo enthousiast als ik.

FAMILIEWIJK Met onze kinderen vieren we op dezelfde manier vakantie als vroeger. Vaak huren we meerdere huisjes naast elkaar en gaan opa, oma, alle ooms, tantes, nichtjes en neefjes mee. Zelfs overgrootmoeder van 94 is van de partij. We gebruiken een golfkar die we versieren met slingers, zodat we ons sneller kunnen verplaatsen met alle kinderen. Onze ongeschreven regel is dat we het park niet afkomen, zodat we in de sfeer blijven van Center Parcs. Terwijl de mannen vissen in de forelvijver en de oudste kinderen met opa en oma in het zwembad spelen, blijven alle vrouwen bij de kleintjes. Er wordt wat afgekleit onder het genot van wijn en lekkere kaasjes. Mijn man kookt graag voor een grote groep. Gekruide kip, rijst, pannenkoeken. Oma bakt standaard een kwarktaart en mijn broer regelt lekkere koffie en speciaalbier. Als ik mijn kinderen zie genieten van de gezelligheid, mag het van mij elke dag wel vakantie zijn.' ♦

